

séges áldását." – Úgy éreztük, hogy Szentatyánk szinte beleszentelte a kápolnába testvéri fohászát: Uram, add meg magyar gyermekeinknek mindig, amit szent oltárodnál itt térdre hullva kérnek!

Dél előtt 11 órakor az általános kihallgatáson a Szentatya kitüntető szeretettel elsőnek köszöntötte a magyarokat, és magyarul küldte áldását.

Okt. 9-én reggel 7 órától püspökeink egymást követően óránként szentmiséit mutattak be az újonnan felszentelt magyar kápolnában.

Marosi László

A SZEGEDI SZEMINÁRIUM 50 ÉVES JUBILEUMÁRA

„Kék búzavirágok csokorba kötődtek, s oltárra kerültek.” P. Hunya Dániel szavai ezek, a szeminárium első spirituálisáé. Kék reverendában ott álltunk az oltár előtt. Így áldott meg minket, szentelte meg reverendáinkat. Ötven év repült el azóta. S ha a szeminárium ötven évét röviden össze akarná foglalni valaki, ez P. Hunya szavában benne van: kék búzavirágok minden évben csokorra kötődtek itt, s oltárra kerültek. Az első csokrot ő helyezte oltárra. S azután a magyar róna jó nagy részéről szedve kötődtek a csokrok, hisz hosszú ideig a csanádin kívül a csonka Várad, Szatmár, Kassa, Rozsnyó kispapjai is Szegeden tanultak. – A kispapok hatvanas létszáma mellett az órák jórésztére bejártak a jezsuita teológusok is, és így legtöbbször teljesen tele voltak hallgatókkal az előadótermek. P. Bús, P. Müller, P. Lányi, P. Csávossy, P. Varga, P. Borbély minden tudásának legjavát adja át imádságos szeretettel a fiataloknak. Szentiványi professzor óriási tudását mindenki csodálja. P. Kerkai prefektussága alatt pedig tanú a kispapok a KALOT születésének. – Az atyák tudják, hogy ép testben ép lélek, és ezért a szomszédos piarista gimnázium tornatermében egy tornatanár vezetésével edződnek a kispapok. – P. Hunya vezetése alatt több szakosztállyal működik a Szent Gellért Akadémia. Egyik részlege a Nevető Bölcsék Köre, amely megfelelő alkalmakkor egy kis vidámságról is gondoskodik. – Mikor Glattfelder püspök 25 éves püspöki jubileuma elérkezik, az ünnepélyt a városi színházban tartják meg. A Szt. Gellért Akadémia keretében a műsor jórésztét a kispapok írják és adják elő. Az akadémia munkájáról minden évben kis könyvecske jelenik meg.

P. Hunya óriási hatását a történelem fogja igazán lemérni. A Páter egyre jobban elhatalmasodó betegsége mellett is helyt áll. Mikor már nem tud lábra állni, két mankón jön az előadóterembe, de megtartja óráit. 1951-ben válik meg a szemináriumtól, miután felkészítette leghűségesebb tanítványát, Magyar Károlyt, hogy helyette ő legyen a spirituális. Ő maga Érdre megy. Beteg szervezétének ezt a levegőt találták legjobbnak. Tevékenykedni már nem tud ugyan, de annál többet imádkozik és vezekel a papokért, kispapokért. Temetésén (1957. nov. 11.) Hamvas püspök azt a kijelentést tette: valahányszor meglátogatta a beteg pátert, mintha csak a szenvedő Krisztust látta volna.

Magyar Károly tudatosan mindent P. Hunya szellemében akart csinálni és csinált is. Nagy érdeme, hogy rendezte P. Hunya jegyzeteit. (A kispapoknak adott elmélkedési pontjai egy részét a Szolgálat 3 kötetben adta ki. Ma már a második kiadás is szinte elfogyott.) Magyar Károlynál az ötvenes évek vége felé fedeztek fel fehérvérűséget. Tudta, hogy menthetetlen. Amint mondotta, csak addig volt nehéz, amíg a halál gondolatát elfogadta. A szeminárium 25 éves jubileumán ő tartotta a lelkigyakorlatot. Kevéssel halála előtt betegszabadságra ment, amit a szeminárium betegszobájában töltött. Egy héttel halála előtt hullott ki kezéből a toll.

A szeminárium ötven éves jubileumánál megállapodva, álljon itt néhány sor egy versből: „A kispap útja Krisztusig.” A szeminárium egyik növendéke írta, egyik évkönyvben jelent meg, és a verset Sík Sándor is – aki sokszor tartott előadást a szemináriumban – elismeréssel nyugtázta:

Megérintette lelkem
Mosolygó május
Miazmamentes fagytalán hite
Akartam lenni selymesítő harmat
Minden embernek fájó szívre
Még gyermek voltam – virgonc vad gyerek
De mert az Isten mindenkit szeret
Csodák csodája érdemtelen
Magához hívott egyszer engemet
Futottam Hozzá kipirultan
Kacagott Rá két csillogó szemem . . .

Adja Isten, hogy a szegedi szeminárium, amikor átveszi a Krisztushoz futó, kacagó szemű ifjút, a következő 50 éven át is úgy nevelje, hogy ha felveszi a Krisztushoz kötő szent ruhát, megtartsa egy életen át az idézett vers későbbi sorát:

„le nem teszem ha vért is ontok . . .”

Marosi László

„JÖJJ ÉS KÖVESS” (Mk 10,17-22)

Szeretnék emlékeztetni benneteket magának Jézusnak találkozásaira kora ifjúságával. Az evangéliumok megragadóan örökítik meg beszélgetését egy fiatalemberrel. Azt olvassuk ott, hogy a fiatalember fölötté Krisztusnak az egyik alapvető kérdést, amit a fiatalok mindenütt kérdeznek: „Mit tegyek . . . ?” (Mk 10,17) – és pontos, beható feleletet kapott. Azután „Jézus szeretettel nézett rá, és azt mondta neki . . . Jöjj és kövess!” (10,21) De íme, mi történik: A fiatalember, aki olyan nagy érdeklődést mutatott az alapvető kérdés tekintetében, „leverten távozott, mert nagy vagyona volt” (10,22). Igen, távozott, és – mint a szövegösszefüggésből következtethetjük – visszautasította Krisztus hívását.